

Celestinus Sanctissimus magnæ Romæ Episcopus per litteras suas indicaverat, Cyrillo-
que Sanctissimo Deoque dilectissimo magnæ Civitatis Alexandrinæ Episcopo, ut suas
vices subiret, commiserat. Et alibi, ^a coacti per Sacros Canones & Epistolam Sanctis-
simi Patris nostri, & comministri Celestini Romanæ Ecclesiæ Episcopi, lachrimis sub-
inde perfusi ad lugubrem hanc contra eum sententiam necessario venimus. Idem Patres
Chalcedonenses ad ^b Leonem fatentur his verbis. Quibus quidem sicut membris
caput præeras in his, qui tuum tenebant ordinem, benevolentiam præferens. Qua-
propter nonnisi his verbis sententiam adversus Dioscorum protulerunt. Unde
Sanctissimus & Beatissimus Archiepiscopus magnæ & senioris urbis Romæ ^c Leo, per nos
& per presentem sanctam Synodum; unâ cum ter Beatissimo & omni laude digno Beato
Petro Apostolo qui est Petra & crepido Catholice Ecclesiæ, & rectæ fidei fundamentum
nudavit eum tam Episcopali dignitate, quàm ab omni Sacerdotali Ministerio.

De Patriarcha Alexandrinæ Ecclesiæ, quod Romano subiectus extiterit,
indicare videtur, exemplum Dionysii hujus urbis Antistitis, apud Dionysium
Romanorum Episcopum accusati; cum nonnisi ante superiorem accusationes
institui soleant: maximeque favet quod ejus judicium subire non recusarit,
imo libellos, & Apologiam miserit, ut se ab hæreticorum sententia alienum
esse probaret. Eadem ratione ductus Joannes Talaia ejusdem sedis Patriarcha,
inquit Liberatus, ejectus de sede Alexandrina propter Petrum Moggum,
sumptis à Calendione Antiocheno Synodicis intercessionis litteris Romanum
Pontificem Simplicium appellavit. Sed quis non legit apud historiæ scriptores
Athanasium Alexandrinum ante hunc, Julii Romani sententia absolutum,
suæque fedi redditum, sicut & Paulum Constantinopolitanum, Asclepam
Gazæ, Marcellum Ancyrae, & Lucium Adrianopoleos. Id narrat Socra-
tes ^d his verbis: *Julius verò, quoniam Ecclesia Romana privilegium præter ceteras
obtinebat, literis suis ad Episcopos Orientis liberius perscriptis, illorum partes tueri
studet: in Orientem literas mittit, quo & suis cuique locus restitueretur, & eos qui
illos temerè abdicaverant graviter reprehenderet.* Hunc Præfulem ex Synodi etiam
Sardicenis ordinatione ad Alexandrinos remissum scio, sed ejus & Iulii de-
cretum pro uno habendum esse tanto verisimilius duco, quod hujus Synodi
Patres ad sedem Romanam judicium de Episcoporum depositionibus remi-
ferint.

Antiochenum Patriarcham non minus Romano subditum fuisse satis clare
probabo, si Juvenalis Hierosolymitani verba ad Patres Concilii ^e Ephesini,
cui etiam aderat, retulero. Oportebat, inquit, Joannem reverendissimum Antiochie
Episcopum, hac sancta & magna & æcumenica Synodo considerata, confestim accur-
rere; ut de iis, quæ illi obijciuntur, se purgaret, & ad Apostolicam sedem magnæ Romæ
nobiscum confidentem: & obedientiam & honorem deferre Apostolice sanctæ Dei Ecclesiæ
Romanorum, (non enim legendum est Hierosolymorum, ut doctissimè multis ratio-
nibus probavit Cardinalis Perronius, interpretatusque est Peltanus) apud quem
maximè mos est, ex Apostolico ordine & traditione, ut ipsa sedes Antiochena dirigatur,
& apud eum judicetur. Hinc fit ut longe ante hanc Synodum Paulo Samosate-
no Antiochiæ Præfule deposito à Concilio ejusdem urbis, Domnoque in ejus
locum substituto, cum Paulus huic sententiæ obedire recusaret, Aurelianus
Imperator Gentilis, inquit Eusebius ^f, licet sedi Romanæ non parum offen-
sus, convenienter ordinavit, ut huic sedes Antiochena tribueretur, cui Ro-
manus Pontifex assidentibus Italiæ Episcopis æquum judicaret. Sed & addam
Maximum Antiochenæ Ecclesiæ Patriarcham a Concilio ^g Chalcedonensi ea
potissimum ratione agnitum & acceptum fuisse, quod eum legitimum hujus
sedis Episcopum, & non Domnum, Leo Romanus judicaverat, ut disertè ait
Anatolius Constantinopolitanus actione decima Concilii Chalcedonensis.

^a Concil. Ephes.
part. 2. Act. 1.

Αναγκάως κατε-
πειχθέντες από τε
των κανόνων, και
ἐν τῆς ἐπιστολῆς
τῆς ἀγιωτάτης πα-
τρὸς ἡμῶν, και
συλλειτουργοῦ
Κελεσίνας, &c.

^b Relat. Synod.
Chalced. ad
Leonem. Ων σὺ

μὲν, ὡς κεφαλὴ
μελῶν ἡγέμο-
νευες, ἐν τοῖς τῇ
σὴν τάξιν ἐπέχου-
σι τὴν εὐνοίαν
ἐπιδεικνύμενος.

^c Concil. Chal-
ced. Act. 3. Οθεν

ὁ ἀγιωτάτος, και
μνημονεύωντος ἀρ-
χιεπίσκοπος τῆς
μεγάλης, και
πρεσβύτερος Ρώ-
μης Λέων δι ἡμῶν,
και τῆς παρῶσης
ἀγιωτάτης συνό-
δου μετὰ τῶ τρις-
μνημονεύοντος, και
πανευφύμου Πέ-
τρου, &c.

III.

ALEXANDRI-
NUS PATRIAR-
CHA SUB RO-
MANO.

^d Socrat. hist.
Eccl. 1. 2. cap.

11. Ο δὲ ἄτε
προνόμια τῆς ἐν
Ρώμῃ ἐκκλησίας
ἐχούσης, παρρη-
σιαστικῶς γράμ-
μασιν ὠχυρώσεν
αὐτοὺς, και ἐπὶ
τὴν ἀνατολήν
ἐπιστέλλει, τὸν δι-
κείον ἐκάστῳ τόπον
ἀποδίδους, και κα-
ταπτόμενος τῶν
προπετῶς καθε-
λόντων αὐτοὺς.

IV.

ANTIOCHENUS
PATRIARCHA
SUB ROMANO.

^e Act. 4. Con-
cil. Ephes. t. 1.

Con. Παρ ᾧ μὲν
ἔθος αὐτὸν
τῶν Ἀντιοχείων
θρόνον ἐξ ἀποστο-
λικῆς ἀκολουθίας,
και παραδόσεως,
ἰθύνεσθαι, και
παρ αὐτῷ διανέζε-
σθαι.

^f Euseb. 1. 7.
c. 14.

^g Act. 10. Conc.
Chalced. Τοι-
γαροῦν κατὰ το-

De

Φίλοι, μηδὲν τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ λεγομένῃ συνόδῳ πεπραγμένων κρατεῖν, πλὴν τῶ κατὰ τὴν μεγίστην Ἀντιόχειαν ὁσιωτάτης ἐπισκοπῆς Μαξίμου
ἐπειδὴ περ και ὁ ἀγιωτάτος ἐπίσκοπος Ρωμαίων Λέων εἰς κοινονίαν αὐτὸν δεξάμενος, ἀρχαίαν τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας ἐδικαίωσεν. ᾧ τινι τύπῳ
ἀκολουθῶν αὐτὸς τε συνέχευε, και πᾶσι ἡ παρούσῃ ἀγία σύνοδος.